

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

3/2009

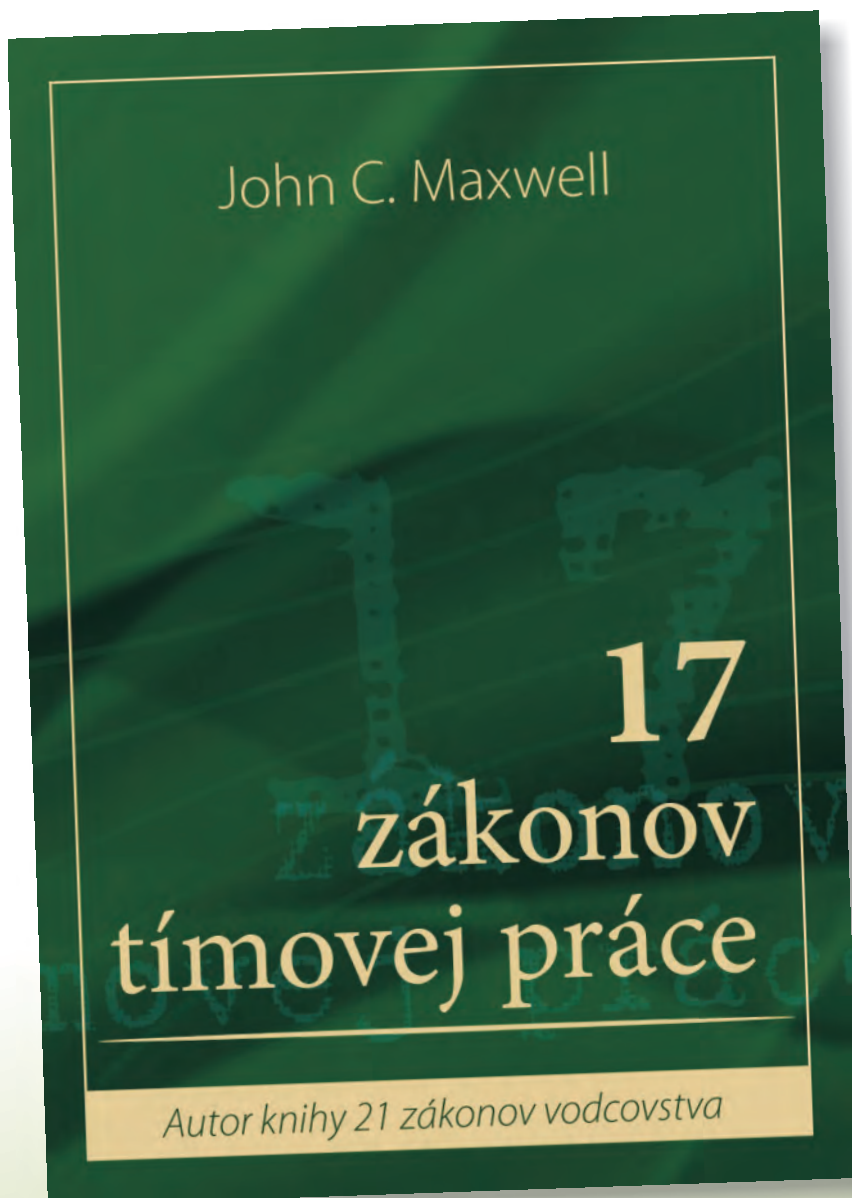
Hľa, polia sa už zabeleli k žatve... (Ján 4:35)

**Evanjelizačné turné
s Perom Cedergårdhom
Reportáž [str. 5]**

**Detský tábor Slovo života
- Púštni bádatelia 2009
Z nášho zboru [str. 8-9]**

**Služba ženy v cirkvi
Rozhovor [str. 10-11]**

Tvrdá väzba, 268 strán

9,92 EUR

Vybudovať úspešný tím nie je jednoduchá úloha. Dokonca aj ľudia, ktorí svoje tímy priviedli až na vrchol, len ťažko dokážu svoj úspech zopakovať. Aké nástroje sú potrebné na vybudovanie úspešného tímu? Expert na tému vodcovstva John C. Maxwell sa s nami delí o princípy tímovej spolupráce v podnikaní, v rodine, v cirkvi či v akejkoľvek inej organizácii. Pravdy a skúsenosti, obsiahnuté v tejto knihe, budú neoceniteľnou inšpiráciou nielen pre riadiacich pracovníkov, ale aj pre zamestnancov, trénerov, hráčov, učiteľov či študentov.

DOZVIETE SA, AKO:

- zákon vysokej morálky tak inšpiroval istého päťdesiatnika, ktorý ani nevedel poriadne plávať, že sa začal pripravovať na najťažší triatlon na svete
- riadenie sa zákonom svetelnej tabule pomohlo jednej internetovej spoločnosti dosahovať zisk, kým ostatné internetové spoločnosti krachovali
- ignorovanie zákona cenovky spôsobilo, že jedna z najväčších maloobchodných spoločností na svete musela po 128 rokoch existencie zatvoriť svoje brány.

JOHN C. MAXWELL

je medzinárodne uznávaným expertom na vodcovstvo, rečníkom a autorom. Predalo sa už viac ako 13 miliónov jeho kníh. Je zakladateľom organizácií EQUIP a INJOY Stewardship Services, ktoré po celom svete vybudovali viac ako dva milióny lídrov. Každoročne prednáša v najúspešnejších obchodných spoločnostiach. Patrí medzi 25 autorov a umelcov, ktorých spoločnosť amazon.com zapísala do svojej Siene slávy. V slovenskom jazyku vyšla jeho kniha *21 zákonov vodcovstva*.

OBSAH

skutočný príbeh

- **Spokojnosť namiesto prázdnoty**
Príbeh Filipa Kachniča **str. 4**

reportáž

- **Evanielizačné turné s Perom Cedergårdhom**
str. 5

reportáž

- **Campfest 2009 VIP – Vplyv, Informácia, Premena**
str. 6

reportáž

- **Konferencia viery v Uppsale a služba v Jeteborgu**
str. 7

z nášho zboru

- **Detský tábor Slovo života**
– Púštni bádatelia 2009
str. 8-9

správy zo sveta

- **Služba ženy v cirkvi**
Eva Mobergová
str. 10-11

vyučovanie

- **Míľniky Jairovej viery**
Peter Čuřík
str. 12

správy zo sveta

- **Demokraciu ohrozuje sekularizácia**
str. 13

Nová kniha už v predaji

- **Pod Božou ochranou**
John Bevere
str. 14-15

cirkevné dejiny

- **Nicejsko-konštantínopolské vyznanie viery (4.storočie)**
str. 16

inzercia

- **Objednajte si knihy z nášho vydavateľstva**
str. 17

inzercia

- **Objednajte si kázania na Mp3**
str. 18

fotogaléria

- **Zo života zboru**
str. 19

inzercia

- **Konferencia bratislavských zborov 18. – 20. 9. 2009**
Športová hala Pasienky, Bratislava
str. 20

Ako vlastne rastie Božie kráľovstvo?

Verím, že ste prežili požehnané leto. Dovolenkové obdobie je časom odpočinku a regenerácie, ale pre nás bolo zároveň veľmi pracovným obdobím. Keď Ježiša obviňovali z toho, že pracuje aj v sobotu, odpovedal: „*Môj Otec pracuje až doteraz i ja pracujem*“ (Ján 5:17). Na inom mieste hovorí apoštol Pavol, že máme pracovať dokiaľ je deň, pretože príde noc, kedy bude oveľa ťažšie zvestovať evanjelium.

Je dôležité, aby všetko, čo cirkev robí, bolo spojené so žatvou. Neznamená to však len veľké evanjelizácie alebo služby niektorých obzvlášť obdarovovaných. Každý z nás môže prispieť k šíreniu Božieho kráľovstva. Podobne ako ten malý chlapec z evanjelia Jána 6. kapitoly, ktorý dal Ježišovi svojich päť chlebov a dve ryby. Bol tam obrovský zástup ľudí a Ježiš vyzval svojich učeníkov: „*Vý im dajte jesť!*“ Niekedy sa môžeme cítiť podobne ako oni. „*Pane, ako dokážeme nasýtiť taký obrovský zástup? Kým sme, že nás poveruješ takou veľkou úlohou?*“ Vždy sa nájde dosť výhovoriek na to, aby sme Boha nemuseli poslúchať. Mark Conner z Austrálie správne poznamenal, že „*príliš veľa veriacich je vzdelaných nad rámec svojej poslušnosti*“. Chlapec z príbehu jednoducho pristúpil k Ježišovi a dal mu svoj obed. Bolo to, samozrejme, málo pre zástup, ktorý sa mohol skladať z až 15 či 20 tisíc ľudí, ale urobil aspoň niečo. Často k tomu hovorím: „*Nesťažuj sa, že ti bolo zverené málo. Vlož to málo, čo máš, do Ježišových rúk a on to rozmnoží!*“

Možno máš pre niekoho slovo povzbudenia, alebo máš srdce pre starších ľudí; možno pečieš výborné koláče, máš organizačné schopnosti či dobre spievaš. V Božom kráľovstve je veľa priestoru. Len to vlož do Božích rúk a Pán Ježiš nielenže naplní tvoje potreby, ale zároveň z toho nasýti zástupy.

Príliš často veriaci len očakávajú na veľké vyliatie Ducha Svätého a myslia si, že tak prichádza žatva. Boh nás však volá, aby sme verne a ochotne dávali

z toho, čo nám už bolo zverené. Pekne to vystihol evanjelista Vacne Havner: *Prebudenie je ako sezónny výpredaj v obchodnom dome. Možno spôsobí medzi ľuďmi vlnu nadšenia a získa pozornosť médií, no nie je hlavným zámerom majiteľov obchodu. Ich hlavným záujmom je každodenné verné napĺňanie potrieb zákazníkov ponúkaním prvotriedneho tovaru.*

Vďaka Bohu za tých, ktorí verne konajú svoju službu. Vďaka Bohu za ľudí, ktorí v zboroch pomáhajú nastavovať každú nedeľu aparáturu, spevákov a hudobníkov, ktorí nás vedú do Božej prítomnosti, učiteľov nedeľných škôl, ktorí sa starajú o naše deti, vedúcich skupín, mládežníckych pracovníkov, tľmočníkov, za tých, ktorí pracujú s kresťanskou literatúrou či modlitebníkov, ktorým záleží na osude kresťanských cirkví, miest a národov tak, že vylievajú svoje srdcia pred Pánom dňom i nocou. Čím je človek starší, tým viac si uvedomuje vzácnosť priateľstva a vernosti. *„Mnohý človek sa stretne s mužom, ktorý mu preukáže nejaké milosrdenstvo; ale verného muža spolaľhivého kto nájde?“* (Pr 20:6).

Veľmi sa teším na ďalší ročník biblickej školy v Bratislave, ktorý otvárame 17. septembra. Srdečne vás tiež pozývam na konferenciu *Obnovenie cirkvi v našich časoch*, ktorá sa bude konať v Bratislave 18.-20.9; verím, že Boh tam bude konať výnimočným spôsobom.

pastor Peter Čuřík

Peter Čuřík

Spokojnosť namiesto prázdnoty

Príbeh Filipa Kachniča

Život sa skladá z momentov a Boh je pri každom z nich. Ukladá si ich ako fotky do albumu. Z niektorých albumov má veľkú radosť, z iných by najradšej niektoré „fotky“ odstránil. Niektorí ľudia si nedokážu pripustiť, že by tam hore mal niekto o nich nejaké záznamy. Biblia však túto skutočnosť potvrdzuje, v nebi sú knihy o každom z nás. Ja vám nachvíľu dovoľím nahliadnuť do tej mojej.

Narodil som sa v Banskej Bystrici a v detstve ma rodičia k viere nevedli. Prvý zlom v mojom živote nastal, keď som mal asi trinásť rokov. Dodnes si pamätám, ako som sedel vo svojej izbe a povedal Bohu svoje prvé slová. Ako k tomu prišlo? Raz mi cestou zo školy napadla takáto zaujímavá myšlienka: Ako bude asi vyzerat' môj život o ďalších trinásť rokov?! Zobudila sa vo mne zvedavosť, či naozaj niekto ako Boh existuje. Vyhľadal som jedno kresťanské knižkupectvo. Široký výber kníh o Bohu ma priam ohúril, až tak, že som nevedel, ktorú si vybrať. Predavačka si to všimla a na moje prekvapenie mi darovala knižku, v ktorej jeden Boží muž opisoval, aký má s Bohom blízky vzťah. Nevedel som sa od čítania odtrhnúť. Môj hlad po Bohu silnel a veľmi som si želal mať taký istý osobný vzťah s Bohom ako autor knihy. Že by Boh mohol byť aj mojím kamarátom? A mohol by som s ním komunikovať podobne ako s ostatnými priateľmi? To bola celkom revolučná myšlienka. Moje nadšenie mi však dlho nevydržalo. Sem-tam som s Bohom prehodil zopár slov a to bolo všetko, a tak náš vzťah postupne ochladol. Dôvod

bol jednoduchý: Bol som ochotný sa s Bohom rozprávať, ale nebol som ochotný pre Neho žiť. V podstate som si šiel za svojimi cieľmi. Neskôr som začal študovať nemecký jazyk a filozofiu na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. Dlhو netrvalo a zistil som, že filozofia žiadne odpovede neponúka, iba otvára ďalšie otázky. Prázdnotu v mojom srdci som nedokázal uspokojivo zaplniť ani štúdiom. Nech som sa ju snažil zaplniť čímkolvek, čo tento svet ponúka, nebol som šťastný. Pretváarka bola samozrejmosťou. Najhoršie to bolo, keď som bol sám, moja samota bola vtedy priam hmatateľná. Ani ľudia mi nevedeli poskytnúť potechu, ktorú som potreboval.

Po ukončení vysokoškolského štúdia som sa vrátil k rodičom do Lozorna. Potreboval som si nájsť prácu

Niekdde som natrafil na vetu, ktorá mi pomohla vykročiť vpred: „Boh nepovoláva pripravených, ale pripravuje povolanych!“

a začat' žiť zodpovednejšie. Desil som sa budúcnosťou, chýbala mi perspektíva, stratil som akékoľvek očakávanie niečoho dobrého. Postupne som sa iba viac a viac uzatváral do seba.

Keď som mal 24 rokov, moja mama ma pozvala na zhromaždenie Slova života v Bratislave. Nevedel som si presne predstaviť, čo ma tam čaká, ale keď som tam prišiel, Boh sa ma začal zvláštnym spôsobom dotýkať. Počas kázania som cítil, že musím niečo so sebou urobiť. Už to takto ďalej nejde. Uvedomoval som si, že to so mnou ide dole vodou, lebo myslím iba na seba a neviem, ako viesť vlastný život. Zrazu kazateľ pozýval dopredu tých, ktorí chcú dať svoj život Ježišovi. Prekonal som pýchu a vykročil som dopredu. Stále si pamätám, ako som sa vtedy modlil: „Dávam ti svoj život, nauč ma,

ako mám žiť a odpusti mi, že som žil iba pre seba. Odteraz chcem žiť iba pre teba.“

Hneď po tejto modlitbe nastala zmena. Získal som nádej a chuť do života... chuť sa rozvíjať, pomáhať druhým ľuďom, byť osožný pre svoj národ. Čoskoro som začal pomáhať v cirkvi Slova života ako uvádzač. Boh mi dal užasnú prácu v oblasti IT a umožnil mi cestovať. Taktiež sa úplne obnovil môj vzťah s rodičmi. Hneď ako som dal Bohu prvé miesto, všetko ostatné v mojom živote začalo správne fungovať.

Moja túžba študovať Božie slovo hlbšie ma priviedla k ďalšiemu dôležitému životnému rozhodnutiu. Niekdde som natrafil na vetu, ktorá mi pomohla vykročiť vpred: „Boh nepovoláva pripravených, ale pripravuje povolanych!“ Vždy som túžil získať základy kresťanského života a oddeliť si čas pre hľadanie Jeho vôle a plánov pre môj život. Táto túžba sa mi naplnila počas môjho štúdia prvého ročníka biblickej školy v Uppsale, kam som sa rozhodol vycestovať. Získal som aj niekoľko nových skúseností počas misijného výjazdu do Anglicka. Po biblickej škole som začal študovať teológiu na Univerzite Slova Života v Uppsale. Boh tam rozširuje moje obzory a ja si stále viac a viac uvedomujem, že svet je väčší, ako som si myslel.

Mám radosť z každého nového dňa. Som nesmierne šťastný, že som svoj život dal do rúk skutočného odborníka. Ak pripodobníme auto k životu, tak už „nešoférujem“ ja, ale Ježiš, a ja sedím na zadnom sedadle. Tak dlho to bolo v mojom živote obrátené. Keď ale šoféruje Ježiš, je to omnoho lepšie, bezpečnejšie a radostnejšie. Evanjelium je dobrá správa, že Boh môže spasiť každého hriešnika. A nielen to, zničí dokonca všetky hriešne záznamy (alebo ak chcete, fotky z albumu) a môže začať celkom odznovu. Ozaj, kto riadi to vaše pomyselné auto? ■

Hľa, polia sa už zabeleli k žatve... (Ján 4:35)

Evanjelizačné turné s Perom Cedergårdhom

v dňoch 14.-23. augusta 2009

Boh je Pánom žatvy. On je ten, ktorý miluje kontinenty, národy i jednotlivcov. Jeho túžbou je, aby každý človek prijal záchranu v Ježišovi Kristovi – slovenský národ nevynímajúc. Nad naše očakávania dopadlo 10-dňové turné po Slovensku s evanjelistom a misionárom zo Švédska – Perom Cedergårdhom, ktorého si Boh špeciálne používa v dare uzdravenia. Počas týchto dní bolo Božie slovo kázané v Komárne, Šali, Bratislave, Seredi, Púchove, Banskej Štiavnici a Banskej Bystrici. Bolo by takmer nemožné podrobne opísať, ako sa Boh dotýkal ľudí. Navštívili sme domov dôchodcov, kázali na uliciach, námestiach, organizovali zhromaždenia s modlitbou za chorých a športové podujatia pre mládež. Priamo na mieste boli desiatky ľudí uzdravených z problémov s chrbticou, zo srdcovo-cievnych ochorení a viacerí boli vyslobodení z rôznych zviazaností. A čo je najdôležitejšie – desiatky zažili najväčší zázrak zo všetkých, keď po prvýkrát prijali Krista. Znovu sa potvrdilo, že Pán Ježiš je ten istý, ako bol včera. On je stále Ten, ktorý je neprestajne blízko nás, činí dobré, uzdravuje a vyslobodzuje ľudí zo satanových pút. Takže tu je výpočet aspoň niečoho z toho, čo sa udialo... Domov dôchodcov v bratislavskej Petržalke počul o Božej láske a odpustení v Ježišovi Kristovi. Všetci z jeho obyvateľov chceli modlitbu za uzdravenie a Boží dotyk – zamestnancov nevynímajúc. Na bratislavskom Hviezdoslavovom námestí si vypočuli Božie Slovo a svedectvá desiatky ľudí. Všade vládla úžasná otvorenosť. Následne sme sa modlili za ľudí priamo na ulici. Pri evanjelizácii pred supermarketom Billa v Seredi sme mali možnosť rozprávať s viacerými ľuďmi o Bohu v osobnom rozhovore. Zvlášť špeciálne bolo stretnutie so ženou, ktorá smerovala do kostola, kam chodievala denne, aby sa modlila k Bohu

o pomoc. Trpela totiž viacerými vážnymi ochoreniami a takisto jej dcéra bola nevyliciteľne chorá a nemohla sa starať o svoje dve malé deti. Po modlitbe prijala Boží pokoj a nádej. Večer sa v sereďskom miestnom kine stretlo 40-50 ľudí. Počas zhromaždenia dostal evanjelista Per viacero slov poznania. Jedno špecificky hovorilo o mladom mužovi, ktorý v minulosti prežil autonehodu, no trpel trvalými následkami – stratou čuchu, epilepsiou následkom poškodenia mozgu a deformitou tváre. Následne vyšiel dopredu mladý muž, ktorého sa uvedené slovo priamo týkalo. Keď sme sa za neho modlili, plakal od dojatia. Na konci zhromaždenia prišiel za nami s prosbou, že chce byť spasený. Božie navštívenie neobišlo ani Púchov. Na miestnom námestí odznelo jednoduché evanjelium za sprievodu chvál v podaní skupiny Slovo života z Bratislavy. Všade vládla úžasná atmosféra Božej prítomnosti. Rad tých, ktorí prosili o modlitbu v mene Ježiš, neustával. Boli odovzdané viaceré slová poznania. Jedno z nich patrilo žene, ktorá v minulosti absolvovala 24 operácií chrbtice a trpela neustálymi bolesťami. Navyše mala jednu nohu kratšiu než druhú približne o 2,5 cm. Po modlitbe jej kratšia noha zázračne dorástla, no zdalo sa, že o oveľa viac ako noha zdravá. Na dôkaz toho, že Ježiš vie najlepšie, čo robí, sme zistili, že na kratšej nohe nosila ortopedickú vložku, ktorá mala práve túto hrúbku. Žena od radosti tancovala priamo na námestí! V Banskej Štiavnici sa všetko začalo na ihrisku, kde sa zhromaždilo mnoho mladých ľudí na športové popoludnie. Na večernú evanjelizáciu v kine prišlo okolo osemdesiat ľudí. Niekoľko násobne viac ľudí ako sa bežne stretáva pri bohoslužbách prišlo v podstate do každého mesta, ktoré navštívil Per Cedergårdh. Nech Bohu jedinému patrí chvála za všetko, čo vykonal. Haleluja! ■

Campfest 2009

VIP – Vplyv, Informácia, Premena

Téma tohtoročného trojdňového Campfestu, organizovaného MPK, bola na prvý pohľad tak trochu nezvyčajná: VIP. Nie, nebojte sa, zámerom nebolo vytvoriť nejakú exkluzívnu spoločnosť, ale práve naopak – poukázať, že každý kresťan je v podstate VIP. Kresťania majú mať vplyv (preto V), prijaté slovo, evanjelium sa má stať živou informáciou (preto I), a sme povolani premieňať svoje okolie Jeho príkladom a láskou (preto P). Na ranči v Kráľovej Lehote bolo opäť plno. Celkový počet účastníkov prevyšil 4000.

Hlavným rečníkom bol známy kazateľ Josh McDowell, autor sto tridsiatich kníh. Hovoril zo srdca a s veľkým zánietením vyzýval na každom večernom zhromaždení mladých k nasledovaniu Krista. Zástup tých, ktorí reagovali na výzvu, ma pozitívne prekvapil. Desiatky (možno aj stovky) ľudí urobili to najdôležitejšie rozhodnutie v živote.

Josh prišiel aj so svojim synom Seanom, ktorý viedol niekoľko zaujímavých seminárov. Na Campfeste po prvýkrát vystúpil aj pastor Peter Čuřík, ktorý bol nadšený z množstva účastníkov (stan, v ktorom kázal, bol úplne plný) a z otvorenosti ľudí.

Program prebiehal paralelne v piatich rôznych stanoch. Ako vždy, na tomto festivale nechýbala rôznorodá ponuka najlepších hudobných kapiel zo Slovenska, ČR a z ďalších siedmich krajín. V hlavnom stane, hangári, vystúpili v hlavnom večernom programe: Tretí deň (SK), dweeb (UK), Anderson (Hol), Scoop The Pool (UK), Lámačské chvály (SK), IveStage – Wessani and BBoyz, Wes Grierson (NI), The Repercussion (UK), Audio-

Adrenaline/AA Talks (USA), Timothy (SK), eSPÉ (SK).

Ponuku dopĺňali krátke divadelné predstavenia *Expedícia Pavol* a tiež aj *Pán Spravodlivý pod mikroskopom* od Martina Hunčára. Okrem toho bolo možné zapojiť sa do tvorivých chvál alebo sa v stane nazvanom „Kotolňa“ pridať k nepretržitým modlitbám. Pre deti boli pripravené kreatívne dielne a okrem iného sa mohli pobaviť na trampolínach, skákacích hradoch či pri vodnom futbale. Tentoraz nesklamalo ani počasie, takmer neustále bolo krásne.

Martin Hunčár

4000 ľudí na tábore v Rumunsku

V prvý augustový týždeň sa v horách 80 km od Oradey uskutočnil tábor, na ktorom sa diali úžasné veci. Stan pre dvetisíc ľudí bol od štvrtka do nedele na prasknutie. Na priľahlom kopci si našlo miesto na trávě ďalších asi dvetisíc ľudí, ktorých neodradila ani veľká horúčava. Niektorí to vyriešili svojsky a v neďalekom lesíku si zo stromov odrezali vetvy, ktorými sa kryli, aby sa mohli schovať v tieni. Okrem rumunských kazateľov slúžil slovom aj Martin Hunčár, ktorý kázal o Gedeonovi, o smelosti zvestovať evanjelium a o tom, ako sa máme spoľahnúť na Božie slovo. Viacerí boli uzdravení a asi sto ľudí zareagovalo na výzvu prijať Ježiša alebo obnoviť svoj vzťah s Bohom. „Nikdy som nekázal toľkému davu. Bolo to

fantastické a prekonal to všetky moje očakávania. Rumuni sú prostí ľudia veľmi hladní po Bohu. Každý deň sa uskutočnili tri takmer štvorhodinové zhromaždenia a okrem toho prebiehali modlitby za potreby a vyslobodenia až do skorých ranných hodín! Vždy sa spievalo z celého srdca, atmosféra bola plná Ducha Svätého, rumunskí kazatelia prednášali pomazané posolstvá. Obdivoval som trpezlivosť mnohých starších ľudí a detí, lebo vydržať v takýchto extrémnych teplotách na slnku bolo samo osebe obeťou. Zaujímavosťou bolo, že v chváliacom tíme boli samí muži,“ povedal o svojej ceste Martin Hunčár.

VZ

Konferencia viery v Uppsale a služba v Jeteborgu

KREŠŤANIA Z VIAC AKO 60-TICH NÁRODOV

Vo švédskej Uppsale sa každoročne koná európska konferencia viery a ani tento rok tam nechýbali zástupcovia Slovenska. Prívlastok konferencie „európska“ však už možno nevystihuje celkom záber, ktorý toto veľkolepé stretnutie kresťanov nadobúda v ostatných rokoch. Do Švédska sa schádzajú tisíce kresťanov z viac ako 60-tich národov sveta. Veľmi pozitívnym javom tohtoročnej konferencie bolo množstvo ľudí, ktorí prijali Krista po prvýkrát alebo sa k nemu celým srdcom navrátili a tiež stovky takých, ktorí prijali Ducha Svätého.

Vynikajúco poslužil Brenton Brown z USA so svojou kapelou, či už na večerných bohoslužbách alebo samostatnom koncerte. Obohatením boli tiež vystúpenia speváčky Sarah Kellyovej a len 18-ročnej Birgity Vekslerovej, ktorá sa v Izraeli stala veľmi populárnou prostredníctvom obdoby našej Superstar.

Slovo života bude koncom augusta 2010 organizovať najväčší zájazd do Izraela vo svojej histórii, s cieľom priviesť tam až 2010 kresťanov z celého sveta. Chceme sa k tejto vízii pripojiť, o ďalších podrobnostiach vás budeme informovať na našej webovej stránke a v ďalších číslach časopisu.

Konferencia bola naozaj konferenciou pre celú rodinu. Vo veľkom stane boli fantastické zhromaždenia pre deti,

Spoločná fotka s braťmi a sestrami z Českej Republiky (v sobotu večer, kedy už žiaľ viacero chýbali)

v priľahlom areáli postavili lunapark s rôznymi atrakciami a súťažami, stan s osobným poradenstvom, stánky s možnosťou bohatého výberu stravovania, konali sa nočné zhromaždenia pre mládež, koncerty, stretnutia pre pastory a to všetko v krásnom prostredí vhodnom na prechádzky či rozhovory.

Peter Čuřík

INŠPIRÁCIA Z JETEBORGU

V nedeľu pred konferenciou som mal možnosť slúžiť v cirkvi v Jeteborgu, ktorej pastorom je Åke Carlsson, ktorý príde slúžiť na septembrovú konferenciu do Bratislavy. Bolo veľmi

Pastor Peter káže v Jeteborgu v zbere Åkeho Carlssona

inšpirujúce vidieť budovu, ktorú po mnoho mesiacov rekonštruovali. Nádherná sála pre asi 350 ľudí, krásne priestory pre prácu s deťmi, kancelárie, knižný pult či reštaurácia (Ako by mohli Švédi obstáť bez svojej „fiky“, teda bez občerstvenia spojeného s priateľským rozhovorom?). Napriek tomu, že cirkev začali len pred siedmimi rokmi, už majú aj televízne vysielanie. Napodiv v zhromaždení bolo dosť veľa hispánco a ľudí tmavšej pleti, ktorí uctievali Pána bez akýchkoľvek zábran. Celý zbor prijal službu Slova s nadšením, v poslanstve som ľudí vyzýval k jasnému životu učeníctva.

Na letisko ma viedol člen zboru, taxikár, ktorý sa obrátil len pred štyrmi rokmi. Žiaril pre Krista a bol taký horlivý, že som chvíľu premýšľal, či je naozaj Švéd. V jeho taxíku už nevedel človek počul evanjelium a niekoľko aj vydali svoje srdce Kristovi.

Peter Čuřík

Detský tábor Slovo života Púštni bádatelia 2009

Tento rok sa tridsaťosem detí z celého Slovenska stretlo v druhý júlový týždeň neďaleko Zochovej chaty pri Modre, v areáli Huncokar a Iuventa. V príjemnom prostredí Malých Karpát sme trávili väčšinu času vonku, hoci niekoľkokrát hrozilo, že zomkne. Mali sme skvelý tím desiatich lídrov doplnený o niekoľkých pomáhajúcich tínedžerov a rodičov, ktorí prišli s menšími deťmi.

Po rozcvičke a raňajkách (mimochodom, varili tu veľmi dobre) si deti vyberali jeden z troch workshopov - hry, tvorivú dielňu alebo divadlo. Tí, ktorí si zvolili divadlo, nacvičovali okrem biblických príbehov o Ester či Dávidovi a Goliášovi, napríklad aj kresťanské reklamy na Bibliu a obrátenie mafiánov. Tie potom s veľkým úspechom predvádzali počas večerných stretnutí. V rámci voľných aktivít sa zväčša chlapci rozhodovali medzi futbalom a pingpongom, zatiaľ čo dievčatá uprednostnili výrobu náhrdelníkov a náramkov. Veľkej obľube u detí sa tešila hra s padákom. Nebojte sa, neskákali z lietadla, fungovalo to

trochu inak. Keď sme ho spoločne na tráve napli, tak sa dalo popodeň bežať alebo hrať na mačku a myš. Mobilné telefóny mohli deti používať len počas popoludňajšieho hodinového odpočinku. Hoci sa to niektorým z nich najprv nepáčilo, nakoniec to ocenili, lebo každý sa zahral naozaj dosyta. Vyšantili sa pri rôznych hrách na lúke a pri iných pohybových aktivitách. Pri vodných hrách nezostalo ani jedno tričko suché.

Hneď na druhý deň sme navštívili neďaleké observatórium, kde sme mohli vidieť obrovský ďalekohľad a vypočuť si krátku prednášku. Naše ratolesti absolvovali aj náročný kilometrový beh cez les, pri ktorom museli dvojice detí odhaľovať tajničku napísanú na stromoch, strieľať z detskej kuše a nachádzať zabudnuté predmety. V neďalekom rybníku sa mohli predviesť chlapci, ktorí nazbierali dosť odvahy, aby ukázali, ako sa dá plaviť na vlastnoručne vyrobenej malej plti zbitej z dosák a nadľahčovanej dvoma bandaskami. Pochopiteľne, toto plavidlo bolo pomerne labilné, a tak nikoho

neprekvapilo, že sa prevrhli, naopak, na brehu stojace deti to dobre pobavilo... V strehu sme boli neustále, naša zdravotníčka však riešila len drobnosti. Najmä pre chlapcov sme sa snažili vymyslieť niečo dobrodružnejšie, a tak sme v jeden deň podnikli túru na rozhl'adňu. Niektoré slabšie náтуры sa museli asi hodinu pri pochode do kopca prekonávať, sem-tam si aj zahundrali, ale nakoniec došli až do cieľa. Cestou sme sa zastavili na letnej bobovej dráhe, kde si väčšina detí vychutnala adrenalínovú jazdu. Nenechali sme sa odradiť jemným, no vytrvalým dažďom a dobrovoľníci z najstarších detí pokračovali v túre až na Troch jazdcov, kde pod dohľadom skúseného horolezca a s bezpečným istením, zdolali kolmú skalnú stenu. Samozrejme, ako to už v takýchto táboroch býva, nebolo by to ono bez táboráka a nočného pochodu.

To najdôležitejšie sa však odohrávalo vnútri, na našich spoločných stretnutiach. Istý pán profesor vyslal svojich troch priateľov nájsť mocný Boží meč. Sandy, Kubo a Judit sa ocitli v nehostinnej púšti a hľadali vytúžený

poklad. Nie a nie ho však nájsť. No i tak sa im každý deň podarilo nájsť niečo zahrabané v piesku. Niečo, čo malo súvis s biblickými príbehmi. Napr. Jerichovu trubu či hlinený džbán z čias Jeremiáša. Svoje nálezy ihneď posielali profesorovi, ktorý pomocou nich vyrozprával príbeh z Biblie. Raz mal tento profesor z Ameriky aj hosťa zo Slovenska, pastora Petra Čuříka, ktorý učil deti o apoštolovi Pavlovi. Takýmito púťavými divadičkami sa začínali naše ranné stretnutia. Okrem toho sa však od profesora, alias Marina Hunčára, dozvedali postupne niečo o všetkých knihách z Biblie. Potom sa deti, rozdelené do piatich vekových skupín, rozišli a snažili sa tieto pravdy z Božieho slova aplikovať do každodenného života. Nezabudnuteľná bola aj Božia prítomnosť počas chvál, ktorá každým dňom rástla. Vyvrcholenie prišlo vo štvrtok, keď sa Boh detí silno dotýkal. Áno, mnohí sa za to dlhý čas modlili, ale keď to prišlo, i tak nás to prekvapilo a pociťovali sme úžasnú vďačnosť Bohu - veď vidieť, ako deti plačú pred Bohom a zo srdca sa modlia a

navzájom objímajú, sa nevidia len tak každý deň. Po takomto zážitku nikto z nás neľutoval všetko to úsilie a námahu, ktoré sme vynaložili do príprav. Stretneme sa opäť o rok, a veríme, že príde ešte viac detí, aby zakúsili kúsok neba na zemi.

Jakub K.: „Najviac sa mi páčila rozcvička.“

Samko: „Bolo super, že som si tu mohol zahrať pingpong.“

Karinka: „Najlepší bol beh cez les s objavovaním tajničky.“

Helena: „Zábavné boli vodné a lúčne hry.“

Jakub H.: „Som rád, že som si mohol zahrať divadielko.“

Jayne Godfrey

Jayne: „Tento rok to bolo ešte lepšie ako minulý rok. Mali sme výborný tím, užili sme si veľa zábavy a deti sa naučili zaujímavé fakty z Biblie.“

článok pripravil Martin Hunčár

Služba ženy v cirkvi

Eva Moberg

Keďže v oblasti kresťanskej služby nemáme až tak veľa ženských vzorov, je úžasné, že ty ním si. Môžeš nám prezradiť, ako pri štyroch deťoch zvládaš byť matkou a manželkou a zároveň sa plne venovať službe?

Myslím si, že je veľmi dôležité, aby pre ženu, ktorá slúži v cirkvi, zostala rodina i naďalej jej prioritou. Tá by sa nikdy nemala stať cenou, ktorú musíme zaplatiť za službu.

Božie slovo hovorí, že kto sa nestará o domáчих, je horší ako neveriaci. Je veľmi smutné, ak kresťania získajú svet, avšak stratia svoje rodiny. Je tiež veľmi dôležité, aby manželka rešpektovala svojho manžela ako hlavu, dokonca aj keď je neveriaci. Niet divu, že v manželstve dochádza k nezhodám, ak si žena všetko „robí po svojom“. Čo sa viery a cirkvi týka, určite by sme nemali robiť kompromisy. Minimálne v nedeľu by sme mali byť na zhromaždení, a to po vzájomnej dohode, založenej na rešpektovaní jeden druhého. Je to práve pokorný postoj manželky, ktorý môže získať jej neveriaceho manžela pre Krista.

Ako vyzerá taký bežný deň matky štyroch detí a ako zvládaš chod domácnosti?

Je modlitebnou vedúcou v cirkvi, manželkou dištriktneho pastora a dekana biblickej školy, misionárkou, učiteľkou biblickej školy, matkou štyroch detí a predsa vždy plná života a optimizmu. Ako nájsť rovnováhu medzi rodinou a službou v cirkvi? Ako vychovávať deti, zvládnuť misiu a ako zlúčiť líderskú úlohu v cirkvi a podriadenosť manželovi? Aj na tieto témy sme sa rozprávali s *Evou Mobergovou*.

Ráno vstanem, modlím sa, čítam Božie slovo, pripravím jedlo, zobudím deti a potom sa spolu naraňajkujeme. Každé ráno sa spoločne modlíme modlitbu „Otče náš“ a ďakujeme Bohu za pokrm. Niekedy máme aj krátke zamyslenia z Biblie a potom sa modlíme za každé z detí. Zvlášť Žalm 91 ako prosbu o Božiu ochranu a Žalm 1, kedy nad nimi vyznávam, že milujú Božie slovo, budú v ňom žiť dňom i nocou, budú ako stromy, ktoré sú zasadené nad potokmi vody a všetko, čo budú robiť, sa im podarí. Potom idem do práce a keď prídem domov, pripravujem jedlo. Čas strávený pri stole považujem za veľmi dôležitý, pretože je to výborná príležitosť na spoločné chvíle s deťmi. Pri stolovaní im hľadím do očí a snažím sa zistiť, ako sa im darilo a či s niektorým z nich netreba niečo riešiť. Okrem toho sa snažím byť pri tom, keď majú futbalový zápas, preteky v plávaní, či koncert. V soboty mávame naše pravidelné rodinné zhromaždenia – spoločne oslavujeme Pána a modlíme sa za rozličné potreby. Máme viacero svedectiev, ako nám Boh odpovedal. Napríklad, keď sa stratil bicykel a zázračne sa našiel, alebo keď boli chorí a Boh ich uzdravil.

Ďalšou vecou, ktorá je veľmi dôležitá, je, že každú nedeľu ideme do cirkvi ako rodina. Možno si niekto povie, že to robíme preto, že môj manžel je pastor, no nie je to tak. Sama som bola takto vychovaná a chcem, aby si aj moje deti vypestovali tento zvyk. Aj keď sa niekedy sťažujú a pýtajú, či naozaj musíme ísť, je to niečo, o čom nediskutujeme.

Spomínam si, že raz som sa necítila veľmi dobre a začala som uvažovať nad tým, že zostanem doma. Vtedy ma môj syn napomenul, že predsa pastor mládeže ich vyučoval o tom, že ak je niekto chorý, tak potom najlepšie miesto pre neho je práve cirkev, lebo tam môže byť uzdravený. Takže som nakoniec musela ísť... (smiech). Deťom potrebujeme vštepiť určité návyky, a to zvlášť pred dovŕšením 12 rokov veku, pretože neskôr to už bude oveľa ťažšie. Ale vždy treba mať na pamäti, že ich nikdy nemôžeme nútiť. Keď ale deti vidia, že modlitba a Božie slovo sú pre nás dôležité, budú nás v tom nasledovať. Preto je veľkou výzvou viesť skutočné kresťanské životy a nielen predvádzať akési pokrytectvo.

Niektorí rodičia majú problém s prejavmi „vzbury“ u tínedžerov. No pre túto vekovú kategóriu je prirodzené veci spochybňovať. Deti v tomto veku často kladú otázky typu: „Prečo by som mal čítať Písmo?“, alebo sedia na zhromaždení, keď všetci ostatní stoja. Musíme si uvedomiť, že Bibliu im nemôžeme „natlačiť“ do hlavy. Snažme sa im byť pozitívnym príkladom, milujme a vážme si ich. Ďalším faktom je, že niektoré deti sa duchovne prebudia v pomerne mladom veku, iným to trvá dlhšie. Ale musíme byť trpezliví a nepodliehať panike. Veď nemôžeme kvetu prikázať, kedy má rozkvitnúť. Ak sme v našej výchove občas niečo nezvládli, nikdy by sme nemali otáľať poprosiť naše dieťa o odpustenie.

Spoločne s manželom Staffanom ste viac rokov pôsobili ako misionári na

Sibíri a v Moskve, kde ste prevažne pomáhali so službou biblickej školy. Ako si spomínaš na tieto časy?

Celá cirkev bola v tomto období veľmi zaangažovaná v oblastiach bývalého Sovietskeho zväzu. Keď v auguste roku 1999 Pán prehovoril k Staffanovi, aby sme tam vycestovali ako misionári, boli sme veľmi šťastní. Pripadalo nám to ako sen. Z nášho času stráveného v Rusku sme tri roky prežili na Sibíri. Nikdy nezabudnem na Rusov, ktorí boli úžasne hladní po Božom slove.

Samozrejme, nebolo to vždy ľahké a máme aj veľa príhod. Napríklad, v našom dome bola taká zima, že naša ročná dcérka musela vo vnútri nosiť zimné oblečenie a čižmy, aby nezamrzla. Alebo keď som sa raz snažila použiť krém na ruky, s údivom som zistila, že je zmrznutý na kosť. Raz nám zase začal horieť motor v aute a my sme z neho museli rýchlo ujsť. Nádherné spomienky mám na to, ako nás jedna rodina pravidelne pozývala do typickej ruskej sauny. Bol to jediný čas v týždni, kedy sme si mohli užiť trochu tepla, pretože inak sme prevažne mrzli. Išla som tam spolu so všetkými tými ruskými „bábuškami“, bičujúc sa brezovým prútím...

Aj pri spätnom pohľade na toto obdobie nášho života som rada, že sme tam boli a videli, ako Pán konal veľké veci. Hoci sme platili určitú cenu, neľutujem ani na okamih, že sme slúžili ako misionári. Takisto naše deti sa teraz cítia misionármi a sú na to hrdé. Naša najstaršia dcéra chce dokonca pokračovať v štúdiu ruštiny.

Podľa teba by sa mala žena usilovať o vybudovanie vlastného povolania, alebo by skôr mala podporovať svojho manžela v tom, do čoho ho Pán povolal?

Myslím si, že to veľmi záleží nielen od osobnosti, ale aj od Božieho plánu pre život onej ženy. Vždy sa to však musí diať v súlade s jej manželom.

Najskôr som začala tým, že som pripravovala občerštenie pre učiteľov biblickej školy, neskôr som upratovala kanceláriu pastora Ulfa Ekmana, pokračovala som vedením chvály v cirkvi, viedla modlitebné zhromaždenia,

bola vedúcou domácej skupiny, pracovala ako misionárka a neskôr ma požiadali, aby som prevzala zodpovednosť za modlitebnú službu v cirkvi. V tejto službe stojím už osem rokov. Pred časom som takisto začala vyučovať na biblickej škole. Avšak žiadna z uvedených služieb nebola ničím, do čoho by som vstúpila sama od seba. Nemám potrebu stáť na pódii a byť videná. Mojou zásadou je, že sa za každých okolností snažím poslúchať svojho pastora a robiť čokoľvek, o čo ma požiada. Ak môj pastor vo mňa verí, tak mu dôverujem. Čo je úžasné, je fakt, že Staffan ma v tomto všetkom podporoval. A ja sa snažím robiť to isté pre neho.

Čo si myslíš o žene za kazateľnicou?

Osobne som presvedčená, že pokiaľ je žena za kazateľnicou, tak to prináša požehnanie. Žena totiž vidí veci z iného uhla než muž a takisto používa iné príklady, ktoré sú bližšie ženám. Nakoľko je v cirkvách minimálne 50% žien, je to priam nevyhnutnosťou.

Ako vyzerá tvoj modlitebný život a ako sa môže stať modlitba v živote kresťana najväčším privilegiom a radosťou namiesto len akejsi nudnej povinnosti?

S Bohom trávim pravidelne čas na modlitbe. Snažím sa modliť každé ráno – niekedy dlhšie, inokedy kratšie. Okrem toho sa veľa krát modlím aj počas dňa, napríklad pri príprave jedla, alebo keď idem vyzdvihnúť deti zo školy. Čo je však dôležité, vôbec necítim odsúdenie, že sa nemodlím dostatočne. Boh ma z toho vyslobodil.

Keď ma pastor Ekman požiadal, aby som prevzala zodpovednosť za modlitby v cirkvi, prvé, čo som povedala bolo, že „nie som v cirkvi tou, ktorá by sa modlila najviac!“ Avšak Boh mi ukázal, že to s tým vôbec nesúvisí, aj keby som sa možno mohla modliť viac. Veď vždy sa vlastne môžeme modliť viac! Veľmi dôležité je, že keď sa modlím, tak to nerobím s postojom odsúdenia. Veľa kresťanov má s týmto problém a diabol nám v tom takisto výdatne pomáha.

A ako sa môže stať modlitba namiesto nudy niečím úžasným? Modlitba nemusí byť vždy len zábavou.

Prirovnala by som to k tomu, keď doma upratujem. Nie vždy je s tým spojený nádherný povznášajúci pocit, ale ovocie tej námahy si vždy vychutnávame. Podobne sa môžeme zamerať viac na výsledok modlitby než na samotný proces.

Spoločne s manželom si prešla biblickou školou v Uppsale. Čo ti to dalo do života?

Naučila som sa tu všetko, na čom vlastne dnes môj život stojí. Hoci pochádzam z kresťanskej rodiny, bola to práve biblická škola, ktorá spôsobila, že môj vzťah s Bohom naozaj ožil. Tu ma Boh naučil chodiť vierou a úspešne čeliť výzvam života. Vlastne ani neviem, kde by som dnes bola bez absolvovania biblickej školy. Určite ju odporúčam každému veriacemu bez ohľadu na to, čo

chce robiť v budúcnosti. Život nie je vždy jednoduchý, ale práve toto je miesto, kde človek uvidí vzory, ktoré mu budú svietiť v ťažkých časoch. My všetci takéto príklady veľmi potrebujeme – ľudí, ktorí nás usmernia a ktorých vieru môžeme nasledovať!

Otázky kládla Mirka Miškovcová

MÍLNIKY JAIROVEJ VIERY

„A hľa, prišiel jeden z predstavených synagógy, menom Jairus, a keď ho videl, padol k jeho nohám a veľmi ho prosil a hovoril: Moja dcéruška skonáva: prosím, žeby si prišiel a vložil na ňu ruky, že by bola uzdravená a žila“ (Mar 5:22, 23).

Asi poznáte ten príbeh. Jairus bol predstavený synagógy a vážený muž v obci. Jeho dcéra však vážne ochorela. Ako dobrý otec určite nakúpil všetky dostupné lieky a vzal dcérku k najlepším lekárom. Určite sa aj modlil. Ale stav jeho dcéry sa neustále zhoršoval a tušil, že nemá veľa času. Urobil rozhodnutie, o ktorom vedel, že je riskantné a že ho raz môže poriadne oľutovať. Farizeji a zákonníci už rozhodli, že vyobcujú zo synagógy tých, ktorí sa hlásia k Ježišovi. Jairus by prišiel o prácu, prestíž i o priateľov. Ale otcovo srdce v Jairovi zvíťazilo - musí nájsť Ježiša! Prejdime spolu mílnikmi Jairovej viery:

JAIROVA PROSBA BOLA NALIEHAVÁ.

Padol k Ježišovým nohám a prosil ho s naliehavosťou v hlase o pomoc. Jeden kazateľ raz vyhlásil: „Boh nevypočúva modlitby.“ Nastalo očakávané ticho a vo vzduchu visel jasný nesúhlas veriacich. Po krátkej pauze však vysvetlil: „Boh vypočúva iba úpenlivé modlitby.“ Modlitba, ktorá upúta Božiu pozornosť, je modlitba, ktorá vyviera zo srdca človeka. Modlitba by mala byť horlivá. Eliáš sa modlil „horlivo“, že by nepršalo a nepršalo tri roky a šesť mesiacov. Boh nevypočul Eliášovu modlitbu preto, že bol prorok, ale preto, že sa modlil horlivo. Nemajme upretý svoj zrak na „Božích Eliášov“, hľaďme namiesto toho na „Eliášovho Boha“.

JAIRUS JE ÚPRIMNÝ.

Popisuje stav svojej dcéry bez pretvárek. Hovorí: „Moja dcéruška skonáva.“ Nieкто môže namietat, že nemá vieru. Nie, bola to jednoducho pravda. Prv, než budeme Boha prosiť o to, aby v našich životoch nadprirodzene zasiahol, potrebujeme uznať svoj súčasný stav. Boh povedal Abramovi: „Nože pozdvihni svoje oči a vidz, **od miesta, na ktorom si, na sever a na juh, na východ a na západ, k moru; lebo celú tú zem, ktorú vidíš, dám tebe a tvojmu semenu až na veky**“ (Gen 13:14, 15). Boh ťa nekritizuje za miesto, na ktorom sa práve nachádzaš. Ale vedie ťa k tomu, aby si na ňom neostal. Cesta vpred začína uznaním reality, v ktorej si dnes.

JAIROVA VIERA JE KONKRÉTNÁ.

Nekončí len pri konštatovaní momentálnej situácie, ale dodáva: „Moja dcéruška skonáva: prosím, žeby

si prišiel a vložil na ňu ruky, že by bola uzdravená a žila“. Jairus vkladá svoju vieru v Ježiša. Verí, že jeho dcéra bude napriek svojmu stavu znova žiť, ak Ježiš príde a položí na ňu ruky. Toto je veľmi dôležitý bod. Naša vieru musí byť vždy konkrétna. Úroveň Jairovej viery bola vo vložení rúk. Keď potom čítame koniec príbehu, Ježiš naozaj konal podľa tejto viery „a uchopiac ruku dieťaťa povedal mu: **Talitha kúmi! čo je preložené toľko ako: Dievčatko, tebe hovorím, vstaň!**“ (v. 41). Ježiš na dcérku vložil ruku presne podľa toho, ako ho o to prosil Jairus. Z toho plynú dôležité ponaučenie: Ježiš môže v našich životoch konať len podľa miery nášho očakávania.

JAIRUS ODMIETA STRACH.

Viete si predstaviť Jairovu radosť, keď sa konečne Ježiš blížil k jeho domu? Keď Jairus prosil Krista, aby k nemu prišiel, Biblia hovorí „A odišiel s ním“ (v. 24). To je dobrá správa pre každého z nás. Ježiš neváhal ani chvíľu a išiel s Jairom do jeho domu. Podobne je to aj v našich životoch, keď sa modlíme. Boh nám odpovedá okamžite, ale pokým sa tá odpoveď pre nás stane realitou, môže to nejaký čas trvať. Keď sa už blížili k domu, Jairus zrazu uvidel svojich sluhov a ich zvesené hlavy nevestili nič dobrého. „A kým on ešte hovoril, tu prišli od predstaveného synagógy a vraveli: **Tvoja dcéra už zomrela, načo ešte unúvaš Učiteľa?**“ (v. 35). Kofkokrát sa nám deje niečo podobného? Veríme Bohu a očakávame na jeho pomoc a odrazu príde zlá správa; možno pozitívny nález u lekára či telefonát o zlom stave nášho príbuzného. Nepriateľ nás chce naplniť strachom. Strach ochromuje a berie vietor z plachiet. Strach sa po anglicky

povie FEAR a anglicky hovoriaci kresťania z toho urobili takýto akronym: False Evidence Appearing Real, čo znamená falošný dôkaz javiaci sa ako reálny.

SPRÁVNE VYZNANIE.

Ježiš túto negatívnu vetu nenechal bez povšimnutia. „Ale Ježiš počujúc slovo, ktoré hovorili, **hned** povedal predstavenému synagógy: **Neboj sa, len ver!**“ Kľúčové slovíčko je „hned“. Ak ťa napadli pochybnosti alebo strach, je dobré konfrontovať ich ešte v zárodku a nedovoliť im, aby zapustili korene. Ježiš vedel, že ak má Jairova dcéra žiť, musí jeho vieru znova zdvihnúť. „Neboj sa, len ver!“ Nedokážeme veriť Božím zaslúbeniam, ak sme ochromení strachom. Amplified preklad hovorí: „Nebud' ochromený strachom, len pokračuj vo verení!“ Ježiš nevidel ani v takejto ťažkej situácii dôvod na strach. Povzbudzuje Jaira, aby pokračoval vo verení.

Ak si vykročil za Božími zaslúbeniami, nezastav sa len preto, že okolnosti stoja proti tebe. Nebud' ako Peter, ktorý smelo kráčal po vodách, ale postupne dovolil, aby jeho pozornosť upútali vlny. Nezačal sa topiť preto, že by ho Božie slovo nedokázalo udržať. Nebolo to preto, že by vlny boli väčšie alebo vietor silnejší. Problém spočíval v tom, že Peter bol ochromený strachom, pretože začal „hľadiť na vlny“. Ale vďaka Bohu, Peter aj Jairus nakoniec z tejto skúšky vyšli ako víťazi. Jairova dcéra bola zázračne uzdravená a Peter sa vrátil spolu s Ježišom do loďky znova po vode. Ak budeš nasledovať mílniky ich viery, Boh má víťazstvo aj pre teba.

Peter Čurík

KL'DR verejne popravila kresťanku

V Severnej Kórei 16. júna verejne popravili kresťanskú aktivistku. Previníť sa mala tým, že šíri Bibliu. Oznamilo to združenie niekoľkých desiatok juho-kórejských skupín zameraných proti KL'DR.

Tridsaťtriročná žena mala čeliť obžalobe z distribuovania Biblie, ktorá je v KL'DR zakázaná. Ďalej sa údajne previnila špionážou pre Južnú Kóreu a Spojené štáty a tiež vraj organizovala disidentov. Rodičia, manžel a tri deti podľa výboru skončili o deň neskôr vo väzení pre politických previnilcov.

Zdroj: iDnes.cz

Reinhard Bonnke 50 rokov v službe

Známy evanjelista Reinhard Bonnke tento rok oslávil 50. výročie, odkedy vstúpil do služby pre Pána. Zároveň je to 35 rokov, odkedy vznikla jeho misijná organizácia Christ for all Nations (CfaN).

Základom vízie R. Bonnkeho sa už v jeho skorej mladosti stalo videnie Kristovou krvou obmytej Afriky. Po rokoch sa do Afriky skutočne dostal. Jeho misijná práca sa začínala skromne, na asi po desiatich rokoch došlo k prielomu, keď na podnet od Ducha Svätého Bonnke po prvýkrát prenajal na evanjelizáciu veľký štadión v Gaborone v Botswane, a tam došlo k spontánnym fyzickým uzdraveniam. Evanjelizačné kampane neskôr pokračovali vo veľkých stanoch pre 10 000 a 34 000 ľudí. No práca napokon aj takéto veľké stany ďaleko prerástla. Na zhromaždení v Lagose 12. novembra 2000 sa

zúčastnilo až 1,6 milióna ľudí. Bonnkeho evanjelizácie sú charakteristické ohnivým posolstvom v moci Ducha Svätého a mnohými zázračnými uzdraveniami. V posledných rokoch sa v službe CfaN stále viac angažuje mladý americký evanjelista Daniel Kolenda. Popri evanjelizačných ťaženiach CfaN organizuje aj konferencie pre služobníkov v cirkvi, známe ako Konferencie ohňa (Fire Conference).

Zdroj: CfaN

Biblia zachránila život argentínskemu pastorovi

Viera zachránila život evanjelickému pastorovi v Argentíne. V Biblii, ktorú neustále nosil so sebou, totiž uviazla guľka z revolvera zlodca, ktorý na neho vystrelil. Mauricio Zanes Condori vraj nikdy nezabudne na zázrak, ktorý sa stal v jeho obci Rodea del Medio, asi 1000 kilometrov západne od Buenos Aires v provincii Mendoza. Kým sa tridsaťosemročný pastor snažil vyhovoriť dvom zloďom ich nekalý úmysel a vysvetľoval im, že na tom posvätnom

mieste nie je žiadny cenný predmet, jeden z nich na neho vystrelil. Hrubá Biblia, ktorú nosil na hrudi v mieste, kde sa nachádza srdce, pohltila guľku vystrelenú z blízkosti necelých dvoch metrov. Veriaci, ktorí situáciu videli a po úteku delikventov zavolali políciu, zažili nový šok, keď videli svojho pastora, ako sa nezranený zdvíha zo zeme. Lekár potom potvrdil, že na hrudi má iba ľahký škrabanec.

Zdroj: www.christnet.cz

Demokraciu ohrozuje sekularizácia

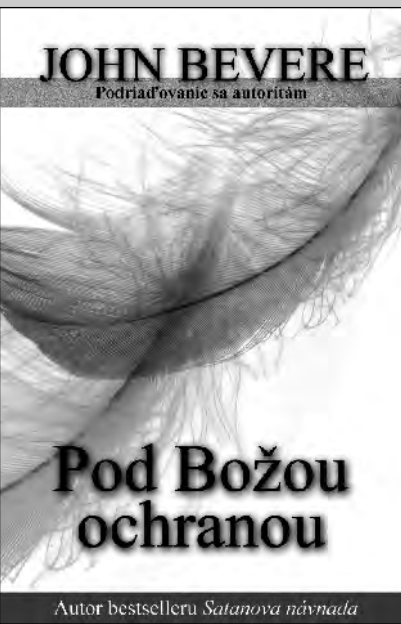
Budúcnosť slobody a rovnosti prejavu je ohrozená prevahou „náboženstva svet-skosti“ vo verejnej sfére, varuje nová správa organizácie Jubilee Centre.

V správe nazvanej „Udržanie demokracie“ varuje skupina kresťanských znalcov, že zosvetšťovanie ohrozuje slobodu a ľudské práva a samo si

privlastňuje privilégium náboženského posudzovania, aby tak vylúčilo ostatné náboženstvá. „Demokracie nemôžu otriasť svojou kresťanskou minulosťou a zároveň neotriasť slobodami, ktoré z nej vyplývajú,“ varoval autor správy Dr. Philip Sampson, sprostredkovateľ, poradca rodinného súdu a spoluorganizátor výskumu. Kritizoval tendenciu niektorých svetských predstaviteľov odmietat' náboženské pohľady ako „choromyseľné“ a „predpojaté“.

Zdroj: Kresťan Dnes

Stránku pripravil Tomáš Počaj, všetky správy sú redakčne krátené.

Pod Božou ochranou

John Bevere

Kniha *Pod Božou ochranou* odhaľuje nenápadnú, no napriek tomu agresívnu taktiku nepriateľa, ktorú používa voči veriacim – neschopnosť rozoznať a správnym spôsobom rešpektovať Bohom ustanovené autority. John Bevere nám prostredníctvom mnohých osobných skúseností, avšak na pevnom biblickom základe, pripomína, že Božie kráľovstvo je naozaj kráľovstvom, v ktorom je Kráľ vládcom a v ktorom vládne poriadok. Kniha *Pod Božou ochranou* ti nastolí neľahké otázky a povedie ťa cestou kríža. Ovocím však bude novonadobudnutá sloboda a radosť z víťazstva!

232 strán / mäkká väzba / 7,95 €

Odsúdenie, za ktoré si môžeš sám

Tí, ktorí si ctia nadriadených, chodia vo veľkej autorite a sú rešpektovaní.

Nie každý na nadriadených reaguje podobne ako Dávid. Až príliš často sa tešíme z toho, keď u našich šéfov vidíme nejaké chyby a vtedy nadobúdame pocit, že máme právo prestať sa ovládať. No práve spôsob, akým reagujeme na hriechy druhých, a predovšetkým našich nadriadených, je najlepším ukazovateľom našej duchovnej zrelosti. A keďže je tomu tak, Boh často používa chyby a omyly autorít, s ktorými prichádzame do styku, aby odhalil skutočný stav nášho srdca. Vidíme, že niečo podobné sa stalo aj v prípade jedného z Noachových synov.

SPRÁVNE, ALE ZLE

Po potope začal Noach obrábať zem a vysadil vinicu. Jedného dňa, keď toho vypil viac, odišiel si oddýchnuť do stanu a vo svojej opitosti sa povyzliekal donaha, a tak zaspal.

Cham, jeho najmladší syn, vošiel do stanu, v ktorom ležal otec a uvidel jeho nahotu. Vyšiel teda von a svojim dvom bratom, Semovi a Jafetovi povedal, čo videl. Povedal to iba „rodine“. Možno riekol: „Chalani, tatko je spitý na mol a ešte k tomu aj holý!“ alebo možno urobil niečo ešte horšie, možno svojich bratov

pozval, aby si prezreli nahotu svojho duchovného lídra.

Keď sa Sem a Jafet dozvedeli, čo sa deje, zobrali plášť, položili si ho na plecía a šli chrbtom ku stanu, s tvármi odvrátenými, aby nevideli svojho otca obnaženého. Keď sa Noach prebral z opojenia a dozvedel sa, čo mu urobil jeho najmladší syn, povedal:

Noachov morálny úpadok sa stal skúškou pre jeho troch synov, odhaľujúc, čo sa skrýva v srdci každého jedného z nich. Jeden bol pochabý a vzdorný, dvaja boli milosrdní a úctiví.

„Nech je zlorečený Kanaán; Sluhom sluhov bude svojim bratom.“ A potom povedal: ‘Nech je požehnaný Hospodin Boh Semov a Kanaán nech mu je sluhom. Nech rozšíri Boh Jafeta, a nech býva v stánoch Semových, a Kanaán nech im je sluhom‘ (1Moj 9:25-27).

V predchádzajúcich kapitolách tejto knihy som sa venoval následkom neposlušnosti Božej autorite. Tí, ktorí sa

búria dobrovoľne, dostávajú sa pod prekliatie. Cham sa túto pravdu naučil tvrdým spôsobom. Nepreukázal úctu a tým prejavil opovrhnutie Božou delegovanou autoritou, ktorá spočívala na Noachovi, čo prinieslo Chamovmu potomstvu prekliatie. Je zaujímavé, že Cham za svoj prehrešok kruto zaplatil, zatiaľ čo Noachova opitosť nebola nijako potrestaná – aspoň nie tak, aby sa to objavilo v Biblii.

Noachov morálny úpadok sa stal skúškou pre jeho troch synov, odhaľujúc, čo sa skrýva v srdci každého jedného z nich. Jeden bol pochabý a vzdorný, dvaja boli milosrdní a úctiví. Noach pre nich svojou opitosťou nebol najlepším príkladom – jeho správanie však mal súdiť Boh, nie tí, ktorí boli zverení do jeho opatery. Dvaja synovia si to uvedomili, a preto si ho aj naďalej ctili. Jeden zobral celú záležitosť do vlastných rúk, pokoril a zneuctil vlastného otca a privedil tak na seba prekliatie, o ktorom si myslel, že náležalo jeho otcovi.

Sem a Jafet ani len nechceli pohliadnuť na zlyhanie vlastného otca. Nechceli sa tomu prizerať a ani nedovolili, aby to videli ostatní

(manželky a deti), a preto ho prikryli. Vďaka tomu, že si zachovali úctu a rešpekt voči pozícii svojho otca, ochránili jeho pozíciu i vlastné srdcia. Avšak Cham sa otcovi vysmieval a snažil sa ho zdiskreditovať, najpravdepodobnejšie preto, aby poukázal, že nie je schopný vládnuť a rozhodovať. Takéto zmýšľanie dalo Chamovi zámienu vlastného otca neposlúchnuť, keď na to nemal chuť. To isté platí o každom jednotlivcovi, v ktorého srdci prebýva nepoddajnosť. Taký človek si myslí, že ak autorita zlyhá, už sa jej viac nemusí podriaďovať. V srdci sa zbavuje zábran.

V „Božej sieni slávy“ (Žid 11) sa Boh hrdí Noachovou vierou a poslušnosťou, ale nenachádzame tam ani zmienku o Chamovi. Nemal vari Cham pravdu? Nebol azda Noach opitý a nahý? Áno, Cham hovoril 100% pravdu o tom, čo videl, ale v princípe sa zmýlil. Rozumovanie by ospravedlnilo jeho skutky; veď predsa iba zopakoval, čo videl; jednoducho bol iba „pravdovravný“. Avšak princípy poslušnosti a úctivosti voči autoritám hovoria inak. Sem a Jafet si otca ctili a boli požehnaní.

Mnohí, podobne ako Cham, sa o svojich nadriadených vyjadrujú pravdivo, ale v Božích očiach na to nemajú právo. Zneuctili druhého a prišli tak o svoje požehnanie. Žijú v pochabosti vlastného rozumovania a chápania. Nemajú srdcia Dávida, Sema alebo Jafeta. Keď prišlo k úplnému Saulovmu úpadku, Dávid trúchlil a vyhlasoval:

„Nehovorte o tom v Gáte, nehlasajte to v uliciach Aškalónu – nech sa netešia dcéry Filištíncov, nech nejasajú dcéry neobrezancov... Saul a Jonatán, vzácní a drahí v živote, ani smrť ich nemohla rozdeliť. Rýchlejší boli než orly, udatnejší ako levy. Dcéry Izraela, oplakávajte Saula! On vás odieval do karmazínu a skvostu, zlatými šperkmi šaty vám zdobieval“ (2Sam 1:20; 23-24, Ekum. pr., dôraz pridaný).

Dávid si pod vedením tohto lídra užil mnohé prikorá. Prirodzené zmýšľanie a telesné rozumovanie by ho povzbudzovali tešiť sa nad Saulovým koncom a vyhlasovať víťazstvo. No Dávid opätovne potvrdil, že žil podľa

princípov autority a jeho osobný príklad tieto princípy komunikoval ďalej k ľuďom, ktorí spadali pod Dávidov vplyv. Výsledkom bolo, že sa stal veľkým panovníkom a vodcom. Tí, ktorí si ctia nadriadených chodia vo veľkej autorite a sú rešpektovaní. Pritiahli k sebe Božie požehnanie. Tí, ktorí nadriadených očierňujú a hanobia, alebo ich berú na ľahkú váhu, žnú úrodu neúctivosti voči vlastnej osobe a ich správanie je príčinou toho, že ich stihne súd.

SÚD, ZAKTORÝ SI MÔŽEŠ SÁM

Opätovne sa vráťme k veršu, ktorý je základom nášho vyučovania o delegovanej autorite:

„Každá duša buď poddaná nadriadeným vrchnostiam. Lebo nieto vrchnosti, iba ak od Boha; a tie, čo sú, sú zriadené Bohom. Kto sa teda protiví vrchnosti, Božiemu zriadeniu sa protiví; a tí, čo sa protivia, priťahujú si súd“ (Rim 13:1-2, Ev. pr.)

Súd prichádza na tých, ktorí autoritám odporujú. Dotkni sa delegovanej autority a dotkneš sa samotného Boha. Než som sa vydal na priekopnícku prácu vo vlastnej službe, pracoval som pre dva zbory s medzinárodnou pôsobnosťou. Videl som, ako prichádza súd ako výsledok odporovaniu autoritám. Prejavil sa mnohými spôsobmi, ale vždy prišiel. Najevidentnejšie to bolo vtedy, keď boli zamestnanci prepustení. Bez ohľadu na to, aký nerozumný bol líder, alebo aké boli okolnosti, ak títo ľudia kritizovali alebo znevažovali onoho lídra, ak v srdci prechovávali horkosť, tak nakoniec skončili v ešte väčších ťažkostiach. U niektorých to bolo v oblasti financií; u iných v oblasti zamestnania; pre ďalších v oblasti zdravia, u ďalších sa to prejavilo v problémoch s deťmi a niektorí trpeli manželskými nezhodami. Zoznam by bol dlhý; jedno je však isté, v živote každého človeka, ktorý si nevážil tých, ktorí dozerali na jeho duchovný rast, sa objavovali nezvyčajné trápenia.

Zároveň som poznal mnohých, ktorí – hoci boli prepustení, zachovali si príjemného ducha. Odmietali hovoriť proti svojim bývalým zamestnávateľom a ani neboli ochotní načúvať, ak to robil

niekto iný. Namiesto toho, kedykoľvek bola o ich bývalých chlebdarcoch reč, prejavovali im úctu a žehnali im. Boli si dobre vedomí toho, že ich zdrojom je Boh a že on sa o nich postará, zaopatrí ich a svojim časom ich povýši. Následne som videl, ako sa dostali do ešte lepších pozícií, než mali, keď boli našimi zamestnancami. S niektorými z nich som sa stretol aj po dvanástich rokoch a i naďalej boli v živote požehnaní.

Ako si zachováš príjemného ducha? Ježiš nám zjavil to tajomstvo: „Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklinajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú“ (Mat 5:44). Povedal, aby sme sa modlili za tých, ktorí nás potupujú a prenasledujú. Keď to robíme, naše srdcia sú uzdravované a nestávajú sa kritickými alebo prepracovanými. ■

John Bevere je autorom viacerých kníh, vrátane bestsellerov Satanova návnada, Víťazstvo nad strachom a Srdce v ohni. Spolu s manželkou Lisou v roku 1990 založili John Bevere Ministries. Ich služba odvtedy porástla a rozšírila sa do celého sveta. Každý týždeň sa objavujú v televíznom vysielaní s názvom The Messenger. S manželkou a štyrmi synmi žijú v Colorade v USA.

V TEJTO KNIHE ZISTÍŠ:

- Ako sa líši biblická podriadenosť od poslušnosti,
- Ako zabrániť tomu, aby si sa mylil, napriek tomu, že máš stopercentnú pravdu,
- Ako reagovať na neférové správanie tvojich nadriadených.

Nicejsko-konštantínopolské vyznanie viery (4. storočie)

V minulom čísle sme si predstavili kappadóckych otcov, ktorí v 4. storočí výrazne prispeli k urovnaniu učenia o Božej Trojici. V tejto súvislosti sme spomínali Nicejský koncil, ktorý sa konal v r. 325, a 1. konštantínopolský koncil v r. 381. Hlavné výsledky týchto dvoch koncilov sú zhrnuté v **Nicejsko-konštantínopolskom vyznaní viery**, ktoré je známe a uznávané prakticky vo všetkých prúdoch kresťanstva.

V tomto článku sa trochu lepšie pozrieme na tieto prvé dva ekumenické koncily a ich výsledky. Ekumenické preto, že to boli koncily celej cirkvi zo všetkých kútov, kde sa v tej dobe vyskytovala.

Nicejský koncil (325)

Tento koncil sa zvykne označovať aj ako **Prvý ekumenický koncil**. Zvolaný bol rímskym cisárom Konštantínom. Hlavným podnetom bola nejednota kresťanov v otázke božstva Ježiša Krista a Božej Trojice. To bolo spôsobené učením alexandrijského kňaza *Ária*, ktorý tvrdil, že Ježiš je len akýsi „nižší boh“ a neexistuje od večnosti, bol stvorený. V tomto rozdelení cisár Konštantín videl ohrozenie ríše.

Na koncile sa podľa tradície zúčastnilo 318 biskupov, väčšinou z východnej časti ríše. Zdroje sa však v uvádzanom počte rôznia, niektoré udávajú len 250 biskupov. Spolu s ich sprievodcami tam bolo možno okolo 1500 ľudí.

Ako už bolo povedané, hlavnou otázkou bolo riešenie **arianizmu** – učenia popierajúceho božstvo Ježiša Krista. Bolo sformulované vyznanie viery, ktoré arianizmus odsúdilo. Zaujímavé je, že hoci toto vyznanie viery bolo prijaté drvivou väčšinou prítomných biskupov, v praxi sa uplatňovalo ťažko a na dlhé desaťročia nastal boj medzi zástancami arianizmu a „nicejskej“ strany. Najväčším kameňom úrazu bol mimobiblický pojem *homoúsios*, ktorým bolo vyjadrené, že **Syn je jednej podstaty s Otcom**. Vyskytli sa pokusy nahradiť ho pojmom *homoios* (podobný Otcovi) a *homoiúsios* (podobnej podstaty), neprinieslo to však úspech.

Známou postavou v tomto boji sa stal Atanázius z Alexandrie, ktorý dlhé roky zastával „pravovernú“ nicejskú pozíciu. V istom období sa zdalo, že stojí „sám proti svetu“. Napokon však, aj zásluhou spomínaných kappadóckych otcov, nicejská strana získala prevahu,

čo sa potvrdilo na 1. konštantínopolskom koncile.

Medzi menej známe otázky, ktoré sa riešili na Nicejskom koncile, patrí **dátum slávenia Veľkej noci**. Táto otázka má význam z hľadiska skúmania toho, ako sa cirkev postupne odrezávala od svojich židovských koreňov. Na Nicejskom koncile bolo rozhodnuté, že dátum Veľkej noci sa viac nebude preberať podľa židovskej Paschy, ale cirkev si ho bude počítať sama.

Existuje legenda, ktorá hovorí, že na Nicejskom koncile cirkev vybrala biblické knihy, ktoré sa jej hodili, a mnohé iné vyradila z kánonu. To však nie je nič viac ako legenda, samozrejme, nepravdivá, dokumenty z Nicejského koncilu o tom nič nehovoria. Hoci kánon bol definitívne ustanovený až v r. 367, v praxi existoval dávno predtým a strany na Nicejskom koncile predkladali svoje argumenty na základe kanonických kníh Písma. Ťažko by to mohli robiť, keby mali zároveň diskutovať, ktoré knihy do kánonu patria a ktoré nie.

Prvý konštantínopolský koncil (381)

Tento koncil sa považuje za **druhý ekumenický**. Zvolal ho cisár Teodócius Veľký, zišlo sa na ňom 150 účastníkov.

Hlavnými otázkami, ktoré sa riešili, bol arianizmus, ale aj **sabellianizmus** (učenie, že Boh je len jedna osoba, ktorá sa postupne zjavila v troch „modusoch“ ako Otec, Syn a Duch Svätý) a **božstvo Ducha Svätého**.

Z výsledkov je zaujímavý okrem iného tretí kánon, ktorý ustanovuje výsadné postavenie konštantínopolského biskupa po rímskom biskupovi. V tejto otázke badať zrejmy odklon od učenia Ježiša, ktorý viedol svojich

nasledovníkov k tomu, aby nehľadali pre seba popredné pozície.

Z pohľadu biblického učenia sú dôležitejšie tie výsledky, ktoré sa týkajú odsúdenia arianizmu a sabellianizmu a potvrdenia božstva Ducha Svätého. Tie boli zhrnuté a doplnené do nicejského vyznania viery. Výsledkom je nicejsko-konštantínopolské vyznanie viery z r. 381. Tu je jeho znenie:

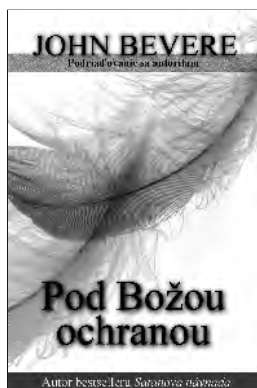
Veríme v jedného Boha, Otca, všemohúceho Stvoriteľa neba i zeme, všetkého viditeľného i neviditeľného. I v jedného Pána Ježiša Krista, Syna Božieho, jednorodného, zrodeného z Otca pred všetkými vekmi, Svetlo zo Svetla, Boha pravého z Boha pravého, splodeného, nie stvoreného, jednej podstaty s Otcom. Skrze neho bolo všetko stvorené.

On pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies, vtelil sa z Ducha Svätého a Márie Panny a stal sa človekom. Za nás bol ukrižovaný za vlády Pontského Piláta, trpel a bol pochovaný, ale tretieho dňa vstal z mŕtvych podľa Písma. A vstúpil do neba, sedí po pravici Otca, a zasa príde v sláve súdiť živých i mŕtvych a jeho kráľovstvu nebude konca.

I v Ducha Svätého, Pána a Oživovateľa, ktorý z Otca vychádza a ktorému sa zároveň vzdáva tá istá poklona a sláva ako Otcovi a Synovi. On hovoril ústami prorokov.

(Veríme) v jednu svätú, všeobecnú, apoštolskú Cirkev. Vyznávame jeden krst na odpustenie hriechov a očakávame vzkriesenie mŕtvych a život budúceho veku.

Zdroje: Wikipedia
– otvorená encyklopédia
Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva
Stránku pripravil: Tomáš Počaj

Pod Božou ochranou

John Bevere

Cena : 7,95 €

Kniha Pod Božou ochranou odhaľuje nenápadnú, no napriek tomu agresívnu taktiku nepriateľa, ktorú používa voči veriaciim – neschopnosť rozoznať a správnym spôsobom rešpektovať Bohom ustanovené authority. John Bevere nám prostredníctvom mnohých osobných skúseností, avšak na pevnom biblickom základe, pripomína, že Božie kráľovstvo je naozaj kráľovstvom, v ktorom je Kráľ vládcom a v ktorom vládne poriadok. Kniha Pod Božou ochranou ti nastolí neľahké otázky a povedie ťa cestou kríža. Ovocím však bude novonadobudnutá sloboda a radosť z víťazstva!

232 strán / mäkká väzba / 13x20 cm / vydalo Slovo života Bratislava

17 zákonov tímovej práce

John C. Maxwell

Cena : 9,92 €

Vybudovať a udržať úspešný tím nie je vôbec ľahká úloha. Aj tí, ktorí dovedli svoje tímy na tú najvyššiu úroveň na svojom poli, majú často problém zopakovať to, čo ich priviedlo k úspechu. Aké nástroje treba chopiť do rúk na vybudovanie – alebo znovuvybudovanie tímu? Medzinárodne uznávaný expert na vodcovstvo sa delí o životné princípy budovania tímu, ktoré sú nevyhnutné na dosiahnutie úspechu v podniku, rodine, cirkvi či organizácii. Táto kniha je vhodná pre vedúcich aj pre tých, ktorých vedú, pre „trénerov“ aj pre „hráčov“.

268 strán / tvrdá väzba / 15x22 cm / vydalo Slovo života Bratislava

Janko Oriášok – multimedialé CD

Martin Hunčár

Cena : 7,95 €

Obsahuje: rozprávku nahovorenú v slovenskom jazyku vo formáte MP3, rozprávku nahovorenú v anglickom jazyku vo formáte MP3, knihu s farebnými obrázkami v slovenskom jazyku vo formáte PDF, knihu s farebnými obrázkami v anglickom jazyku vo formáte PDF, 6 obrázkov puzzle, každý z nich v štyroch stupňoch náročnosti na poskladanie. Vhodné pre kresťanské rodiny, ale aj tábory a cirkevné školy. Nech srdcia detí zahoria túžbou nasledovať Pána Ježiša Krista a nech sa podobne ako Janko Oriášok stanú malými veľkými hrdinami našej doby.

Našiel som svoj osud

Ulf Ekman

Cena : 6,49 €

Je to pútavé prerozprávanie histórie cirkvi Slovo života. Nájdete v nej príbehy o Božích zázrakoch uprostred misie v bývalom Sovietskom zväze a v juhovýchodnej Európe, svedectvá o odpovediach na modlitby pri stavbe cirkevnej budovy či počiatkoch práce Operácie Jabotinský. To všetko sa odohrávalo za neustáleho prenasledovania od novinárov a politikov, v atmosfére chladného prijatia, ba až nepochopenia zo strany niektorých cirkevných vedúcich 80-tych rokov minulého storočia. Autor opisuje, ako Pán premenil problémy na víťazstvá, no zároveň sa nevyhýba sebareflexii.

131 strán / mäkká väzba / 13x20 cm / vydalo Slovo života Bratislava

Pomôžte nám vydávať *Víťazný život*

Toto číslo vychádza v náklade 2 500 kusov na dvadsiatich stranách! Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 200 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo. Vopred ďakujeme za vašu pomoc.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

Evanjelizačný partner

1. Pravidelne mesačne prispieva sumou, ktorú si sám určí (5€; 10€; 20€; inú).

2. Modlí sa za obrátenie ľudí na Slovensku a za evanjelizácie, ktoré usporadúvame.

Kam smeruje finančná podpora?

na náklady spojené s evanjelizáciami (prenájom, doprava, pozvánky, letáky, časopis, misijní pracovníci) a stavba cirkevnej budovy v Bratislave.

Čo ponúkame?

- Modlitby za Vás a za Vaše potreby
- Pravidelnú informovanosť o diani v našom zbere a o ďalších plánoch.

Ako platiť?

Poštovou poukážkou alebo bankovým prevodom na účet: Slovo života, VÚB Bratislava - centrum, č.ú.: 68434-112/0200, variabilný symbol: 20

Upozornenie!

Naďalej podporujte svoju miestnu cirkev duchovne a finančne.

Poštová poukážka priložená v tomto časopise s variabilným symbolom 11 slúži výhradne na podporu tohoto časopisu. Pre evanjelizačného partnera použite variabilný symbol 20.

*Víťazný život môže pozhnať aj vašich priateľov,
STÁLE ZADARMO!*

stačí, ak si ho objednájú na dolevedenej adrese.

Objednajte si kázania na CD

16.08.2009	Cedergårdh Per	Vzopri sa diablove a on utečie !	C0908161	2,29 Eur
09.08.2009	Čuřík Peter	Priprav svoje" polia" na Boží dážď	C0908091	2,29 Eur
26.07.2009	Šimko Tomáš	Odváž sa pozrieť do zrkadla pravdy	C0907261	2,29 Eur
19.07.2009	Čuřík Peter	" Aby sme už viac nebolí nedospelými" - CD mesiaca	C0907191	2,29 Eur
12.07.2009	Čuřík Peter	Keď si padol, vstaň a bež ďalej !	C0907121	2,29 Eur
05.07.2009	Čuřík Peter	Bež tak, aby si zvíťazil!	C0907051	2,29 Eur
28.06.2009	Čuřík Peter	Čo je pravé učeníctvo?	C0906281	2,29 Eur
21.06.2009	Čuřík Peter	Podľa čoho vieš, či Boh zodpovie tvoje modlitby?	C0906211	2,29 Eur
14.06.2009	Hunčár Martin	Uctievaj Pána keď sa ti darí i nedarí	C0906141	2,29 Eur
07.06.2009	Čuřík Peter	" Ani nedávajte miesta diablove " Ef 4:27 - CD mesiaca	C0906071	2,29 Eur
31.05.2009	Čuřík Peter	Keď má veriaci zobudeného ducha - CD mesiaca	C0905311	2,29 Eur
24.05.2009	Čuřík Peter	Ovocie vytrvalej modlitby	C0905241	2,29 Eur
17.05.2009	Čuřík Peter	Modlitba ktorá otvára duchovný zrak	C0905171	2,29 Eur

**PRAVIDELNÉ
NEDEĽNÉ
BOHOSLUŽBY**

**DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A**
Električka č.5; autobus č. 83
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)

**PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ
BOŽÍ DOTYK**

Veríme, že JEŽIŠ je stále
OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na
BEŽNÉ PROBLÉMY
úplne obyčajných a
NORMÁLNYCH ĽUDÍ.
On zachraňuje, uzdravuje a
vyslobodzuje. Poďme Ho spolu
chváliť a oslavovať.

Kliknite na www.slovozivota.sk:
Stará adresa, ale **nový imidž**
a **nové informácie**. Pravidelný
„update“ akcií v našom zbere,
zaujímavé rozhovory, knihy na
čítanie, **kázne on-line, e-shop**
s najnovšími produktmi.

**VÍTAZNÝ
ŽIVOT** 3/2009

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
EV 3275/09

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články,
svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách,
audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady:
P. Čuřík, M. Hunčár, L. Bašnárová,
T. Počaj, M. Miškovicová

Jazyková korektúra: L. Bašnárová
Vizuálna koncepcia: Matej Wittgruber
Fotografie:
M. Vajdová, M. Miškovicová,
Martin Hunčár

-Nepredajné

Evanielizácie s Perom Cedergårdhom

Detský tábor Slovo života – Púštni bádatelia 2009

Martin Hunčár kázal na kresťanskom tábore v Rumunsku

ŠH PASIENKY / BRATISLAVA

18.-20.9.2009

"OBNOVENIE CIRKVI V NAŠICH ČASOCH"

HOSTIA KONFERENCIE

ULF EKMAN

ÅKE CARLSON

PAVEL HANES

PROGRAM

- PIATOK** | 19:00 h U.EKMAN
| 21:30 h KONCERT CHVÁL | TIMOTHY
- SOBOTA** | 9:30 h U.EKMAN | SEMINÁR PRE PASTOROV
| 9:30 h Å.CARLSON
| 14:00 h Å.CARLSON, 14:00 h P.HANES
| 16:00 h Å.CARLSON, 16:00 h P.HANES
| 19:00 h U.EKMAN
- NEDEĽA** | 9:30 h U.EKMAN

SPOLOČNÁ KONFERENCIA
BRATISLAVSKÝCH CIRKVI
ZDRUŽENÝCH V PLATFORME:

**KREŠŤANIA
VMESTE**

spoločenstvo • spoločná služba • vplyv na spoločnosť

www.krestaniavmeste.sk